

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 14C/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613215995
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Račko
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6613215995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Miroslavom Račkom v právnej veci navrhovateľky G. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X, XXX XX Z., zast. matkou P. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X, XXX XX Z. proti odporcovi Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX Z. v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 11P/317/2009-37 zo dňa 27.07.2009 v časti týkajúcej sa výšky výživného na plnoletú G. Z. - navrhovateľku, nar. 29.12.1994 tak, že súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľke zo sumy 83,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne počnúc dňom 01.10.2013. Takto určené výživné je odporca povinný zasielať k rukám navrhovateľky vždy mesačne vopred do 15. dňa toho ktorého mesiaca.

Vo zvyšku návrh navrhovateľky z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Na tunajšom súde prebieha spor o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa. Navrhovateľka žiadala, aby súd zvýšil výživné, ktoré bolo určené rozsudkom OS Lučenec č.k. 11P/317/2009-37 zo dňa 27.07.2009 na sumu 83,- Eur mesačne. Navrhovateľka uviedla ďalej, že od poslednej úpravy výživného uplynulo už 5 rokov a za toto obdobie došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľky, ktorá má dňa 02.09.2013 zápis na vysokej škole - Univerzite Matej Bela v Banskej Bystrici, kde bude študovať na Pedagogickej fakulte odbor Učiteľstvo psychológie a etiky. So štúdiom na vysokej škole sú spojené aj zvýšené výdavky na cestovné, ubytovanie a stravu. Navrhovateľka dosiaľ nemá vlastný príjem, takže je plne finančne odkázaná na matku, ktorá jej platí stravu, kúpu nového oblečenia, mobilný telefón. Nakoľko začne v septembri študovať na vysokej škole, tieto výdavky sa niekoľkonásobne zvýšia a z dosiaľ uhrádzaného výživného ich nebude vedieť uhrádzať. Navrhovateľka uviedla, že príjem matky, ktorá je zamestnaná ako zdravotná sestra je 500,- Eur.

Navrhovateľka na pojednávaní prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne uviedla, že trvá na podanom návrhu, pričom pomery od posledného rozhodnutia o výživnom sa zmenili natoľko, že jej potreby sa zvýšili prijatím na denné vysokoškolské štúdium, o čom predložila dôkazový materiál rozhodnutie o prijatí na štúdium.

Odporca na pojednávaní uviedol, že je evidovaný ÚPSVaR Lučenec ako nezamestnaný, chodí občas pomáhať na stavbu ako robotník, zarába okolo 200 - 250,- Eur mesačne. Výdavky na domácnosť má

okolo 100,- Eur a keď vyplatí výživné, ostáva mu 100,- Eur a musí veľmi dobre rozmýšľať čo si nakúpi, aby z toho vyžil. Žiaden iný príjem nemá.

Ďalej súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, rozhodnutím o prijatí na štúdium zo dňa 24.06.2013, splnomocnením zo dňa 24.07.2013, rodným listom navrhovateľky, rozsudkom č.k. 4P/89/2012-26, rozsudkom OS v Lučenci č.k. 11P/317/2009-37, na základe čoho zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Lučenci č.k. 11P/317/2009-37 zo dňa 27.07.2009 bola odporcovi určená vyživovacia povinnosť na navrhovateľku v sume 83,- Eur mesačne. Navrhovateľka podala návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo sumy 83,- Eur na sumu 200,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2013 vzhľadom na to, že bola prijatá na vysokoškolské štúdium na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. Nemá vlastný príjem, je plne odkázaná na svojich rodičov. Matka uviedla, že jej čistý mesačný príjem je 500,- Eur, otec, t.j. odporca uviedol, že pracuje príležitostne ako stavebný robotník a zarobí okolo 200 - 250,- Eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z., výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z., právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z., dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd posudzoval zvýšenie výživného na plnoleté dieťa so zreteľom na uvedené ustanovenia citovaného zákona, pričom vychádzal z toho, že vyživovacia povinnosť bola určená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 27.07.2009 na čiastku 83,- Eur mesačne od 01.08.2009, pričom od posledného rozhodnutia o výživnom sa pomery navrhovateľky zmenili najmä tým, že bola prijatá na denné štúdium na Univerzite Mateja Bela rozhodnutím zo dňa 24.06.2013. Navrhovateľka žije u svojej matky, ktorá sa vlastne stará o chod domácnosti. Matka má príjem okolo 500,- Eur mesačne, otec vykazuje príjem okolo 200 - 250,- Eur mesačne. Súd bol toho názoru, že vzhľadom na pomery účastníkov konania sa odôvodnené potreby navrhovateľky do budúcnosti skutočne zvýšili prijatím na vysokoškolské štúdium, avšak vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu súd bol toho názoru, že zvýšiť výživné je odôvodnené čo do čiastky 100,- Eur mesačne, keď odporca po zaplatení jeho výdavkov potrebných na chod domácnosti a výživného v podstate zostáva bez finančných prostriedkov, čím súd mal za to, že je odôvodnené zvýšiť vyživovacia povinnosť zo sumy 83,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne od 01.10.2013, pričom určil, že takto určené výživné je odporca povinný zasielať k rukám navrhovateľky vždy mesačne vopred do 15. dňa toho ktorého mesiaca. Vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú vzhľadom na pomery odporcu.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník úspech vo veci len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. . Súd určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.